

El Govern que es formi a Catalunya deuria governar en estreta col·laboració amb el de la República

Òrgan del P. S. U. de Catalunya (L.C.) i portaveu de la U.G.T.

«Solidaridad Obrera» demana que s'acabi de abastir i les persecucions. Què ha passat que de víctimes passin a víctimes?»

FRANQUEIG CONCERTAT

NÚM. 204

Girona, dijous 24 de juny del 1937

PREU: 15 CTS.

EDITORIAL

LA QUESTIO POLITICA A LA GENERALITAT

Les entrevistes celebrades durant aquests dies amb el President Companys per part dels representants de les organitzacions polítiques i sindicals, demostren que s'anirà tot seguit a la solució definitiva de la qüestió política plantejada en el si de la Generalitat d'ençà dels fets de maig.

Catalunya forçosament ha de marxar al compàs de la resta de la República. El Govern del Front Popular necessita saber a cada moment amb què pot comptar de les immenses possibilitats en homes i productes de la nostra terra, i necessàriament, per a portar-se a cap una tasca de mútua col·laboració entre els dos Governos, a Catalunya deu constituir-se un Govern definitiu, disposat a governar d'una vegada, puix que el de València ens ha demostrat que és possible quan s'està decidit a fer-ho, àdhuc sacrificant certes col·laboracions si és que aquestes constitueixen una remora o una perturbació per imposar l'autoritat.

Per les entrevistes d'aquests dies es preveu la formació d'un Govern semblant al que existia abans dels fets de maig. Potser serà necessària una altra prova, la decisiva, segurament, per tal de veure si és factible que la responsabilitat del Govern sigui compartida per totes les organitzacions de masses. El que seria ja inadmissible fóra que després de tants assaigs realitzats a Catalunya des del 19 de juliol en la formació de Governos, no es pogués encara governar amb tota l'autoritat i amb totes les prerrogatives; i que es convertís en un Govern més que no governa.

Les circumstàncies actuals de la guerra exigeixen que Catalunya es posi al nivell de la resta d'Espanya. Les seves reserves són immenses i si són ben manejades, faran caure la balança de la guerra. No és pas que Catalunya no hagi contribuït en la lluita contra el feixisme; però el seu esforç no és ni corresponent al que podria haver fet d'haver tingut un Govern que governés. Un sisé assaig en el si de la Generalitat seria desastrós. El Govern que es formi haurà d'estar disposat a governar sense prejudicis de cap mena ni reserves doctrinals ni especulacions de tàctica. Les responsabilitats del Govern s'han d'acceptar tal com són: rigoroses, amb autoritat absoluta i amb disciplina inflexible. Que no succeeixi com en altres tantes vegades que, simulant una col·laboració, no es feia altra cosa que preparar-se els mitjans i l'ocasió per a atacar-lo per l'espatlla. Però, ara ja no serà possible. Els sectors que prenguin part en el Govern de la Generalitat haurà d'ésser per a governar, o si no el poble els foragitarà definitivament dels llocs de responsabilitat, puix que ja està cansat de provatures, d'actua-cions estúpides, de fracassos sagnants i farà pública, al mateix temps que la incapacitat, la traïció del qui

El POUM amb contacte amb el feixisme?

Un gran complot ha estat descobert, en el qual els dirigents del P. O. U. M. recentment empresonats havien participat directament. Els documents trobats superen a tot ço que es podia imaginar. De manera indiscutible s'ha constatat el lligam que unia als dirigents del P. O. U. M. avui agafats amb els feixistes de la 5.ª columna.

Des del mes d'abril que hom tenia coneixement del treball que realitzaven els dirigents del P. O. U. M. però en lloc d'agafar-lo es preferí anar seguint amb cura llur actuació.

Actualment hi ha més de 200 detinguts.

Per mitjà d'una emissora el P. O. U. M. indicava el curs de totes les operacions i el moviment de les nostres tropes. Per aquesta emissora instal·lada a Madrid indicaven (als feixistes) àdhuc després de cada bombardeig, l'eficàcia de llurs trets.

Els membres d'aquesta organització d'espionatge pertanyen quasi tots als partits espanyols d'extrema dreta, (monàrquics i falange) havent buscat els més segurs aliats entre els dirigents del P. O. U. M.

Un dels documents de Falange diu:

Tenim 400 homes disposats, aquests homes ben armats i perfectament col·locats en el front de Madrid poden ésser la força motriu de la rebel·lió.

Quant a la nostra ordre de que cal infiltrar nos en els rengles feixistes i del P. O. U. M. es realitza amb èxit. Seguint les vostres ordres he anat a Barcelona a fi d'entrevistar-me amb els dirigents del P. O. U. M. M'han promès enviar a Madrid gent a activar el treball. Amb aquest reforç el POUM serà igualment que a Barcelona un ferm apòl pel nostre moviment.

Aquesta organització que treballava d'una manera absolutament secreta ha estat descoberta com a conseqüència de l'afer del Consulat del Perú.

A casa dels dirigents trotsquistes s'hi troben importants documents.

Aquests documents són tots de qüestions militars: llocs d'amplacament de les bateries antiaèries de Madrid lloc exacte on es troben les bateries de la Casa de Campo, la distribució orgànica de tots els efectius militars del centre, mapes militars que pel seu caràcter especial han estat trets del despatx de l'Estat major central.

Altres mapes de Madrid en el qual s'indica els punts sobre els quals cal que tirin els feixistes.

En aquests documents escrits en tinta simpàtica i alhora hom pot llegir en notes xifrades:

«Al generalíssim, comunio personalment ço que se-

gueix: Estem en condicions actualment d'assabentar-vos de la situació i moviment de les tropes rojes. Les darreres informacions donades per la nostra emissora acusen un gran millorament dels nostres serveis d'informació.»

Espereu que d'aquí pocs dies podrem publicar altres documents que provocaran la indignació de tots els treballadors del món i que els convencen de la necessitat d'aniliar al trotsquisme com l'enemic més perillós de la classe obrera.

JORDI SOBRIÀ

(De «L'Humanitat»)

Els indefinits

Homes sense color, sense caràcter, ignorants del seu rol dintre la humanitat, el primer instint, el de la gana, ha prevalgut en ells, essent tot el seu centre sensitiu i emotiu, l'estómac. Tot el si d'aquests homes és l'estómac, tant, que en lloc d'altre apel·latiu se'ls podria anomenar «homes estómac».

La seva capacitat sols la podrien manifestar en un gest. Tocant-se el ventre. No ho faran pas tocant-se el cap, ja que sempre ignoraren perquè el tenien.

Aquests homes - estómac (així els seguirem anomenant per donar-los una denominació zoològica específica), pateixen solament en dos casos: el primer, quan perilla la continuïtat del menjar i si pot ésser de menjar bé, i després quan perilla la seva vida. Avantposa el menjar a la vida, ja que per ells, la vida, és una continuïtat de l'estómac. Totes les preocupacions del moment actual són les de buscar teca, tenir el rebost ben proveït. Res tan gran per ells com poder

menjar quelcom que sigui escàs i que per aconseguir-ho, els altres tinguin de fer cues hores i hores. Parlant de llagostes, polastres i totalló que sigui quelcom exòtic per als treballadors; fumen cada dia la seva fària, amb més voluptuositat que mai, puix que en els estancs tampoc n'hi han pels treballadors. Tenen amagades les joies que tant els plauria en els moments actuals poder lluir, però es refan d'aquesta privació exhibint el seu ventre voluminós, els seus colors frescos d'home ben alimentat i la seva inseparable fària als llavis. Busquen com qui conspira «soto voce», quelcom que sigui escàs. De sabó, no els en falta, en tenen a dojo; de sucre, no cal dir-ho, tenen de tot... de tot no; els falta vergonya, dignitat, els falten tantes coses com falten qualitativament a totes les espècies parasitàries que pol·liren per la Natura-lesa.

Ah, però els paràsits es poden soportar en temps d'abundància, però és una temeritat mantenir-los en temps d'escafetat, perquè si se'ls deixa fer s'ho menjen tot. Són estómacs insaciabls.

Es difícil la lluita contra aquests paràsits; saben que els homes productors d'espècies, d'idees, d'actua-cions

El que ens conte un pilot d'Elma

Un dels nostres corresponents de Cagliari (Sardenya) ha parlat amb un oficial aviador del camp d'Elmas, d'on cada nit surten avions cap a Espanya. El pilot ha declarat: «Fa set mesos, el comandant ens va reunir i ens digué: «Cal fer un bon treball a Espanya. La vostra ajuda és absolutament necessària per la grandesa de la Itàlia feixista. El Duce compta amb la vostra abnegació per ajudar Franco en aquesta guerra que ens portarà avantatges enormes i un bon troç d'Espanya. El vostre deure és obeir en silenci». Després d'aquest dia la nostra vida infernal ha començat. Entre

els 3.000 oficials, pilots, aviadors i mecànics, us asseguro que 2.800 ja en tenen prou d'aquestes històries. Ningú refusa de servir la seva pàtria però aquesta guerra no es guerra sinó un veritable «brigandage». Cada tarda surten avions carregats d'ebusos, amb l'aparell maquillat, el número de moto: o tots els signes distintius corosament esborrats. Us asseguro que són uns bandits anònims, besties selvatges però no soldats. Volen damunt les ciutats com uns covards assassins que esperen l'hora de la son més profunda per a realitzar llurs cops mortals. Es una cosa que ens

subleva i ens fa mal al cor. Però què es pot fer? Obeir o be morir. Evadir-nos ens és impossible. No cal oblidar que l'oficial feixista té sempre el revòlver a la mà. Aquests vaixells que estan a la costa són els que ens trasmeten les ordres de Roma per al bombardeig nocturn. Mot d'ordre: Matar sense compassió, i nosaltres som els covards botxins que matem un poble innocent. A l'aeroport d'Elmas, tots estan horroritzats d'aquest inoït «brigandage». Es un treball ben ordinari i al mateix temps ben vergonyant.

Arxiu Municipal de Girona. Front. 24/6/1937. Page 1

Es vol o no la unitat de la classe treballadora?

Madrid, 24. — «Claridad» rebutja els atacs que la C. N. T. ha dirigit a Alvarez del Vayo, dient:

«Estàbamos seguros que los artículos que ha comenzado a publicar en nuestras columnas el camarada Alvarez del Vayo sobre el problema de la unidad, habían de merecer no sólo la atención de las masas obreras, sino también la crítica desleal de quienes en el transcurso de este ciclo histórico están acreditándose por sus actos

como enemigos encubiertos de la unidad. Dígase de una vez y claramente si se quiere o no unir de una vez la clase trabajadora.

Nosotros, por ser marxistas, queremos esta unidad del proletariado. Su defensa es la razón de nuestra existencia. De aquí el dilema que planteamos a los camaradas de la C. N. T.: o con la unidad o contra ella; o por la victoria sobre el fascismo, para lo cual es imprescindible la unidad, o al servicio

València, 25. — Aquesta tarda, a les sis, el ministre d'Estat ha rebut els periodistes corresponents d'agències i periòdics estrangers, als quals ha obsequiat amb un lonx. Entre altres coses, ha conversat amb els representants de la

inconscientment de los enemigos de la classe trabajadora.»

L'agressivitat impune del feixisme alemany

premsa de tot el món, i ha dit:

—L'orientació donada per Alemanya en l'afar de "Leipzig" és una maniobra per a justificar qualsevol acte d'agressió. Alemanya col·laborarà en els treballs, fins que no es toqui el punt, com per exemple el de la retirada dels voluntaris, la qual cosa seria la pèrdua de la guerra per als facciosos.

A preguntes d'un periodista, ha contestat: —Alemanya es cansa de

tot. Jo no puc endevinar quines són les seves intencions, però l'única cosa que puc dir és que en aquests moments té les mans lliures per a tot el que pens realitzar.

—En parlar de la possibilitat de l'ús de gasos, Giral ha estat preguntat si el Govern comptava amb mitjans protectors. A això ha dit el ministre d'Estat:

—El Govern compta amb la deguda protecció. Tanmateix, tingueu tots la seguretat que el Govern Espanyol no en farà ús.

En referir-se a la contestació a la nota britànica arran d'alguns extrems del Control, ha manifestat que aviat seria tramesa la contestació i que en ella, entre altres coses, s'inclou la conveniència d'emprar en el Control agents neutrals els quals podrien realitzar la seva tasca en vaixells mercants, per a evitar així que estant a bord de vaixells de guerra d'una altra nacionalitat, poguessin emprar secrets navals.

Feu el vostre donatiu a:

SOCORS ROIG INTERNACIONAL

Rbla. Llibertat

RADIO GIRONA

Força, núm. 6

DELEGACIÓ GENERAL D'EUKADI A CATALUNYA

AJUDEU EUKADI!!!

Els indefinits

(Vé de la primera plana)

pràctiques; que en altre temps els caurien a sobre, ara tenen feina. Tenen feina per lluitar contra l'invasió d'altres homes-estómac estrangers que volen arribar a les nostres collites per a menjar-s'ho tot. I s'aprofiten menjant, devorant el pa i devoren les aspiracions més pures del poble enverinant les amb la seva baba, sembrant dificultats i injustícies. Res més còmode per aquesta gent, que conservar la vaguetat ideològica. La norma d'ells és no llegir res que els pugui fer pensar; el contrari, seria una anormalitat, puix que per això necessitarien el cap. Si els llibres o les idees fossin queviures, ja seria una altra cosa.

En moments com els d'ara podreu conèixe'ls perquè

sempre veuren que porten a la butxaca un diari confusionalista i revolucionari d'ultrança, cerquen solament en les seves columnes quelcom que pugui sembrar la discòrdia; els tòpics els ajuden la digestió i com a màxim aprenen una o dues frases que repeteixen continuament.

Esperen el moment de tornar a gaudir d'aquells privilegis que els mantenia en un lloc de superioritat i que per a mantenir-lo no necessaven pas gens de capacitat. Escolten les emissores estrangeres de dins i fora de la Península. Tenen una camarilla amb qui comentar els èxits dels nacionalistes (sic) i disfruten gastronòmicament quan senten que els rojos han tingut molts morts.

Però ara es criden les lleves i és el cas que l'home-estómac va engendrar un o

varis fills; no el va impulsar a l'engendrament d'aquest fill un amor pur i desinteressat, sinó sols i únicament el plaer que li produïa la funció carnal; altrament, és higiènic descongessionar-se animalment.

I ara la qüestió de buscateca, enverinar l'aire etc., s'ha complicat amb la manera de burlar la lleva. I tot són corregudes a casa del metge per a què convingui en certificar que el noi té els budells caiguts, o que és curt de vista, o que té palpitations; qualsevol malaltia, la qüestió és no anar al front. Per això hi han els fills de les mares que fan cua per a menjar i pateixen silenciosament enmig de la lluita per la Vida i per la Vida que el fill, tan treballador, té exposada al front.

S'escapen de la lleva i esperen així, comprant el diari ultrarrevolucionari poder comptar els morts dels altres i en el cas de que els roigs guanyin ja trobarà la manera, l'home-estómac, de fer que vegin que ell ha contribuït a la victòria i així, gaudir del profit i seguir menjant, menjant...

ANDARI

LLEGIU

treball

L'ambient d'adhesió a la nostra causa als Estats Units. - Declaracions de Fernando de los Rios

Madrid, 24. — El senyor Fernando de los Rios a fet a un redactor de "La Voz" les següents manifestacions:

SERVEI DE COOPERACIÓ AGRÍCOLA

(Federació de Sindicats Agrícoles)

Companya President del «Comitè Femení Antifeixista de Girona».

Ha estat motiu de satisfacció l'oferiment que amb una bona voluntat extraordinària i amb un sentit exacte de la possible realitat venidera ens ha fet la Presidenta del Comitè Femení Antifeixista de Girona sobre la col·laboració d'un parell de centenars de companyes per a fer tasques agrícoles en substitució de la Joventut que lluita contra el feixisme.

Examinat l'assumpte creiem que, de moment, amb el major esforç que fan els homes que queden al camp podran sortir airosos en la recollida present però demanem que aquest oferiment espontani no sigui malmès i es continui allistant-ne d'altres per utilitzar les en el moment oportú que podria ésser a l'incorporar-se les lleves del 1932, 33 i 37, o d'altres que el Govern pugui demanar.

Fem pública aquesta lletra perquè pugui servir d'exemple a aquesta joventut masculina que desgraciadament no sent les necessitats de la guerra que vivim i obliga que vosaltres feu aquest oferiment que de cor vos agrïm, per aprofitar-lo en el precís moment.

Us saluda afectuosament, mentre resta vostre i de la causa. — Per la Federació de Sindicats Agrícoles de la Regió II: FERRAN JOHER.

—Comprendreu la meua situació. Els dures que em meu càrrec diplomàtic m'imposa a una discreció a un silenci que vós sabreu explicar-vos. Per altra part, i com sigui que un d'aquests dies he de tornar a Madrid una conferència, és natural que li reservi allò que podria contar-vos ara.

Naturalment, l'estat d'opinió que s'adverteix als Estats Units d'Amèrica és d'absoluta adhesió moral a la causa del Govern de la República espanyola.

En esclatar la guerra, es produí en aquella nació un astorament enorme, que fou aprofitat pels qui ens hi representaven.

Es féu creure que en la lluita, l'autèntic sentir de nostre poble estava de llur part, perquè encarnaven el

veritables valors del poble i les seves tradicions.

Avui es coses han canviat per oomplet. En conseqüència, he d'afirmar, sense temor a equivocar-me que el nombre de factors complexos posats en joc ha estat anul·lat. El nom d'Espanya, de la nostra Espanya, cada cop es pronuncia amb més admiració.

L'atenció als problemes i viscidituds que passa la nostra guera, és creixent. Per exemple, tres de les principals revistes entre les que allí es publiquen, han dedicat articles a Espanya, en lloc preferent, amb titulars i tinta de colors per destacar l'interès de l'assumpte

LLEGIU

L'ESQUELLA
DE LA TORRATXA

TREBALL

és l'òrgan central del P. S. U.

TREBALL

és el diari dels obrers, dels camperols, dels soldats i dels intel·lectuals.

TREBALL

és el diari del gran Partit de la guerra.

TREBALL

és el millor diari que es publica en català

Si ets militant del P. S. U., simpatitzant o simplement un obrer, un camperol, un soldat o un intel·lectual que vols vencer el feixisme i guanyar la guerra aviat, deus adquirir i llegir diàriament

TREBALL

el gran rotatiu de les masses populars de Catalunya.

Catalunya-Euzkadi

(Ve de la quarta plana)

els empeny a resistir àdhuc sigui en les últimes posicions i deixa esmaperduts als controladors del món perquè el món no s'incontrola controladors d'aquest món llençats a la tangena vertiginosa i macabra del suïcidi.

El poble base mostra la protesta silenciosa de la seva llarga i digníssima his-

tòria, i ofereix en helocaust als principis de llibertat i democràcia el present eternidor de llurs vides.

Catalans, amics tots! Eleulls a Euzkadi! Reducte i baluard dels nostres principis obliguem quant menys a pronunciar a l'enemic la frase tallant i aterridora que digui! Que costa destruir una civilització! una raça, un poble!

